

Θαρρώειος Λόγος

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

*Ο Άγιος Παντελεήμων,
ο ιατρός των ψυχών και των σωμάτων,
του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου*

Θαβώριος Λόγος

Διμηνιαία έκδοση ενημέρωσης και πνευματικής οικοδομής

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ιερός Ναός

Μεταμορφώσεως του Σωτήρος
της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Τηλ.: 2310-828 989

Fax: 2310-888 375

www.inmetamorfoseos.gr

Facebook: Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως Σωτήρος

Υπεύθυνος Σύνταξης:

Αρχ/της Νικόλαος Παπαγεωργίου

Συντακτική ομάδα:

Δήμητρα Λαφάρα

Δομνίκη Νικολοπούλου

Φωτεινή Γιαννοπούλου

Γεράσιμος Κατζός

Ευαγγελία Κατραμίδου

Μαρία Ψωμά

Οι απόψεις που παρουσιάζονται σε κάθε κείμενο - άρθρο εκφράζουν
το συγγραφέα αποκλειστικά και όχι τη συντακτική ομάδα του περιοδικού.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

IGPA ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Επισκεφθείτε μας στο... www.inmetamorfoseos.gr

10 Χρόνια “Το Θαβώρ”!!!

Το 2012 η επιθυμία μας για κάτι δημιουργικό οδηγεί τα βήματά μας στο Σιδηρόκαστρο Σερρών. Εκεί, με την ευλογία του Μητροπολίτη Σιδηροκάστρου Μακάριου, ο οποίος γίνεται αρωγός στη προσπάθειά μας παραχωρώντας μας τις κατασκηνωτικές εγκαταστάσεις του, το ταξίδι μας ξεκινάει.

Κάθε χρόνο μια συναρπαστική διαδρομή, με τις αποσκευές μας πάντοτε γεμάτες ενθουσιασμό, αγωνία, χαρά και προσμονή. Κάθε χρόνο, για δέκα ημέρες, γινόμαστε μια αγκαλιά με πολύ κέφι, τραγούδι, διασκέδαση, παιχνίδια, ταξίδια και ξεγνοιασιά.

Μέσα στο καταπράσινο δάσος της κατασκήνωσης τα παιδιά έρχονται πιο κοντά στη φύση, στον καθαρό αέρα και στις ομορφιές της ζωής. Το όμορφο σκηνικό της φύσης με όλες τις ομορφιές της και τις αξίες της ανοίγεται σαν μεγάλο βιβλίο μπροστά στα ορθάνοιχτα μάτια τους. Μακριά από τις βλαβερές συνήθειες της κοινωνίας των μεγάλων, τα παιδιά σμίγουν με τον Θεό μέσα στο μεγαλείο της δημιουργίας. Τρέχουν ανέμελα, παίζουν ελεύθερα. Το σώμα ασκείται στην άφθονη κίνηση μα παράλληλα η ψυχή καλλιεργείται και ο χαρακτήρας σφυρηλατείται και μεταμορφώνεται.

Άλλωστε και η δική μας μεταμόρφωση σιγά σιγά συντελείται στο «Θαβώρ». Γινόμαστε οικογένεια, Τεύχος 76

μαθαίνουμε τι είναι ομαδικότητα, συνεργατικότητα, ομοψυχία, αλληλεγγύη, αγάπη, φροντίδα. Συνειδητοποιούμε ότι ο καθένας μπορεί να προσφέρει το ελάχιστο και αυτό να φαντάζει περισσότερο. Και όλα αυτά γιατί είμαστε μαζί και δίνουμε τον καλύτερο εαυτό μας.

Όμως, βαθιά μέσα μας κάτι λείπει, κάτι για να συμπληρωθεί το παζλ, μια δική μας κατασκήνωση, το δεύτερό μας σπίτι. Παράτολμη ιδέα, αλλά όχι ακατόρθωτη. Ο πατήρ Νικόλαος κάνει το όνειρό μας πραγματικότητα και σε έξι μήνες ένα δικό μας θαύμα συντελείται. Σε αυτό το τόσο σύντομο χρονικό διάστημα διανύσαμε 50.000 χιλιόμετρα και χρησιμοποιήσαμε... Έτσι λοιπόν, ήρθε η στιγμή να μετακομίσουμε στα Πλατανάκια Σερρών, στο νέο μας σπίτι.

Το 2018 ήταν μια χρονιά γεμάτη με βαθιά και δυνατά συναισθήματα. Η κατασκήνωσή μας θα λειτουργήσει για πρώτη φορά! Τι αγωνία! Τι καρδιοχτύπι! Τι ανυπομονησία! Θα αρέσει στα παιδιά; Θα συνηθίσουν; Θα αισθανθούν τη ζεστασιά και τη θαλπωρή της;

Όλες αυτές οι ανησυχίες όμως σβήνουν με τον ερχομό των κατασκηνωτών. Στα πρόσωπά τους διακρίνεται ο ενθουσιασμός με την πρώτη ματιά. Και έτσι το ταξίδι της δικής μας δημιουργίας, της καινούργιας

Θαβώριος Λόγος

μας κατασκήνωσης, ξεκινάει. Σκοπός της είναι να χαρίσει στον κατασκηνωτή την αρμονία του σώματος με την ωραιότητα της υγείας, να πλουτίσει την ψυχή του με ωραίες δυνατότητες και αρετές και να κάνει το πνεύμα του ταχύ, διαυγές και δημιουργικό. Στην κατασκήνωση το παιδί έχει την αίσθηση της αυτοτέλειας, που είναι το σπουδαιότερο βήμα στην ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Εκεί έχει συναίσθηση της μοναδικότητας και της αυτονομίας.

Τις σπουδαίες αυτές αρετές τα παιδιά τις γνωρίζουν και μέσα από το παιχνίδι. Στο «Θαβώρ» το παιχνίδι παίζει πολύ σημαντικό ρόλο, αφού γίνεται μέσο δημιουργίας αληθινών φιλικών σχέσεων. Μέσα από αυτό το παιδί αποκτά θάρρος και αυτοπεποίθηση, συνεργάζεται με τους συμπαίκτες του και αναγνωρίζει τα δικαιώματά τους κατακτώντας τις έννοιες του δικαίου και της αντικειμενικότητας. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι μέσα από το παιχνίδι το παιδί μαθαίνει να ευτυχεί και να διακατέχεται από ευάρεστα συναισθήματα πληρότητας και αισιοδοξίας για τη ζωή. Για τον λόγο αυτόν, ακόμα μετράμε τις φάρσες, τα μπουγέλα και τα παιχνίδια μας με τα παιδιά!

Στην αρχή της κατασκηνωτικής μας ζωής ξεκινήσαμε με 36 κατασκηνωτές και 10 ομαδάρχες. Με το πέρας των ετών έχουμε φιλοξενήσει 847 παιδιά με τη βοήθεια 155 ομαδαρχών. Πολύ σημαντικό ρόλο σε αυτά

τα 10 χρόνια διαδραμάτισε η βοήθεια των 76 γυναικών της κουζίνας μας, οι οποίες μαγειρεύουν καθημερινά πεντανόστιμα φαγητά, που φτάνουν στον αριθμό των 43.120 πιάτων! Και χωρίς να υπολογίσουμε σε αυτά τα 3.600 σουβλάκια που ψήθηκαν κατά τις παραδοσιακές βραδιές!

Η ανάγκη μας για εξερεύνηση μας άθησε στις 19 εκδρομές που έχουν πραγματοποιηθεί στα 10 χρόνια στο «Θαβώρ». Τί να πρωτοθυμηθούμε; Τα Τρίκαλα; Την Αμμουλιανή; Την Καβάλα; Τα μοναστήρια; Και πόσα άλλα...

Εκτός όμως από το παιχνίδι, τις εκδρομές και την καλοπέραση ήρθαμε πιο κοντά στο Θεό μέσω των 28 Θείων Λειτουργιών που πραγματοποιήθηκαν, των 11 εξομολογήσεων, των 12 αγιασμών και των 240 προσευχών.

Και φτάνουμε στο 2021... πότε πέρασαν 10 χρόνια; Το «Θαβώρ» έγινε η αγαπημένη μας συνήθεια... Ανυπομονούμε να μαζευτούμε και πάλι, για να παίξουμε, να γελάσουμε, να διασκεδάσουμε και να διαφωνήσουμε. Οι καρδιές μας ανυπομονούν να συναντηθούν, να διασταυρωθούν τα βλέμματά μας και η ψυχή μας να πλημμυρίσει από το φως. Πόση γαλήνη μπορεί να κρύβουν 10 μέρες; Πόσα χαμόγελα και πόση ευτυχία... 10 υπέροχα χρόνια λοιπόν και το ταξίδι συνεχίζεται!

Μοναδικός προορισμός η κατασκήνωσή μας: «Το Θαβώρ»!

Οι ομαδάρχες του!

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

I. N. ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Συνδέσου και εσύ
μαζί μας!

Σαρώστε το
QR code

και γίνετε μέλος

της κοινότητας

«ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ»

του Ιερού Ναού

Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

στο Viber

για να έχετε άμεση και

έγκυρη ενημέρωση

για το πρόγραμμα των εορτών

και όχι μόνο...

Δελφών και Μιαούλη

2310 828 989

Ο άνθρωπος που δύσκολα ηττάται

Κατά την εκτίμηση του Αυστριακού καγκελλάριου Μέττερνιχ ο άνθρωπος που δύσκολα ηττάται είναι ο απόλυτα έντιμος άνθρωπος και τέτοιος ήταν ο Ιωάννης Καποδίστριας, ο πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδας. Γεννήθηκε στην Κέρκυρα από αριστοκρατική οικογένεια και σπούδασε Ιατρική στο Πανεπιστήμιο της Πάντοβα στην Ιταλία. Στο Πανεπιστήμιο ακόμα και σήμερα υπάρχει αίθουσα με 40 προσωπογραφίες διακεκριμένων αποφοίτων. Ανάμεσα τους βρίσκεται και το πορτρέτο του Ιωάννη Καποδίστρια. Επιστρέψει στην Κέρκυρα μετά το πέρας των σπουδών του και σε ηλικία 21 ετών προσφέρει δωρεάν ιατρικές υπηρεσίες σε όσους το έχουν ανάγκη. Το πολιτικό του ταλέντο γίνεται γρήγορα φανερό. Το 1801 η Επτανησιακή Γερουσία του ανέθεσε την εφαρμογή του πρώτου Συντάγματος της Ιονίου Πολιτείας. Το νέο Σύνταγμα χαρακτηρίστηκε ως το πιο δημοκρατικό της εποχής του, εφόσον κύριος όρος για τη συμμετοχή στα κοινά δεν ήταν η αριστοκρατική καταγωγή αλλά το εισόδημα των πολιτών. Με δική του πρωτοβουλία ιδρύθηκε το 1808 η Ιόνιος Ακαδημία και επεκτάθηκε η παιδεία και στις κατώτερες τάξεις.

Το 1808 μεταβαίνει στη Ρωσία όπου αναλαμβάνει υψηλά αξιώματα και φτάνει να γίνει υπουργός εξωτερικών του Τσάρου. Από τη θέση αυτή βοηθά αποφασιστικά την Ελβετία και τη Γαλλία. Ο Καποδίστριας συνέβαλε στην οργάνωση της Ελβετίας σε 19 αυτόνομα κρατίδια, τα καντόνια και ειρήνευσε τη σπαρασσόμενη χώρα καθώς της έδωσε το προοδευτικότερο και δημοκρατικότερο πολίτευμα της Ευρώπης. Ακόμα και σήμερα οι Ελβετοί τον τιμούν. Μετά τους Ναπολέοντειους πολέμους οι νικητές του Ναπολέοντα επιζητούν την ταπείνωση και την εξαφάνιση της Γαλλίας. Αυτός που εμπόδισε τον διαμελισμό και την οικονομική καταστροφή της Γαλλίας ήταν ο Καποδίστριας. Όλα αυτά συμβαίνουν το 1815. Με τις επιλογές του ο Καποδίστριας εξασφάλισε στην Ευρώπη την 99ετή ειρήνη μέχρι

την έκρηξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Το άστρο του λάμπει στην Ευρώπη και τον σέβονται οι επιφανέστεροι Ευρωπαίοι. Συνόδευσε τον αυτοκράτορα Αλέξανδρο Α' στην Aix-la Chapelle, για να συμμετάσχει στο συνέδριο των ηγεμόνων. Στο ίδιο πάντα συνέδριο κατέθεσε και υπόμνημα που αντιμετώπιζε οιζοσπαστικά το όνειδος της δουλεμπορίας των μαύρων.

Το 1822 παραιτείται από τη θέση του υπουργού εξωτερικών της Ρωσίας και ως το 1827 κατορθώνει να ενεργοποιήσει περισσότερο τον φιλελληνισμό των Ευρωπαίων. Το 1828 φτάνει ως Κυβερνήτης στο Ναύπλιο. Παραλαμβάνει μία χώρα ερείπιο και έχει να αντιμετωπίσει την πειρατεία, τη ληστεία την εξαθλίωση των Ελλήνων αλλά και την επιφυλακτική στάση των Μεγάλων Δυνάμεων. Η διατύπωση της Μεγάλης Ιδέας στην ουσία της ανήκει στον Ιωάννη Καποδίστρια: υποβάλλει υπόμνημα στις Μεγάλες Δυνάμεις και ζητά να συμπεριληφθούν στο ελληνικό κράτος όλα τα εδάφη που έγιναν πεδία έστω και μίας σύντομης επαναστατικής ανάφλεξης, ενώ υπενθυμίζει πως ελληνισμός υπάρχει και στην Ήπειρο, τη Θεσσαλία, τη Μακεδονία, την Κρήτη, τη Σάμο, τη Χίο, τη Μικρά Ασία. Με την επιμονή, την εμπειρία και το προσωπικό του κύρος κερδίζει διευρυμένα σύνορα.

Ο Καποδίστριας δίδαξε με το παράδειγμά του: «Ελπίζω ότι όσοι εξ υμών συμμετάσχουν εις την Κυβέρνησιν θέλουν γνωρίσει μεθ' εμού ότι εις τας παρούσας περιπτώσεις, όσοι ευρίσκονται εις δημόσια υπουργήματα δεν είναι δυνατόν να λαμβάνουν μισθούς αναλόγως με τον βαθμό του υψηλού υπουργήματός των και με τας εκδουλεύσεις των, αλλ ότι οι μισθοί ούτοι πρέπει να αναλογούν ακριβώς με τα χρηματικά μέσα, τα οποία έχει η ...Κυβέρνησις εις την εξουσίαν της...εφ'όσον τα ιδιαίτερα εισοδήματά μου αρκούν διά να ζήσω, αρνούμαι να εγγίσω μέχρι και του οβολού τα δημόσια χρήματα, ενώ ευρισκόμεθα εις το μέσον ερειπίων και ανθρώπων βυθισμένων εις εσχάτην πενί-

αν»." (επιστολή προς την Δ' Εθνοσυνέλευση)

Αρνείται να λάβει χρήματα και μέσα σε τρία χρόνια αναδιοργάνωσε το στρατό, την οικονομία, τη δημόσια διοίκηση, την παιδεία, φρόντισε για τα ορφανά του Αγώνα αλλά και συγκρούστηκε σθεναρά με τους πρόκριτους που ήθελαν να έχουν κυρίαρχο ρόλο στα πολιτικά πράγματα. Από τους μεγάλους του αντιπάλους οι Μαυρομιχαλαίοι της Μάνης που ετοιμάζονται να τον δολοφονήσουν. Όταν πληροφορείται πως ο αδελφός του Πετρόμπεη, Κυριακούλης πέφτει σε μια από τις τελευταίες μάχες κατά των Τούρκων 26 Αυγούστου 1830 διατάσσει στην Σπάρτη: «Ερευνήσαντες και υμείς επιτοπίως, μοι αναφέρετε ποίαν βοήθειαν δύναται να δώσῃ η Κυβέρνησις εις την οικογένειαν του μακαρίτουν. Εάν άλλα μέλη της αυτής γενεάς έσφαλον προς την Κυβέρνησιν, δεν είναι δίκαιον να πάσχῃ εκ τούτου και η οικογένεια του Κυριακούλη Μαυρομιχάλη του πεσόντος υπέρ Πατριόδος».

13 μέρες πριν τη δολοφονία του γράφει προς τον φίλο του Εύναρδο: «Ούτε ο φόβος των μηχανογραφιών και των ραδιούργων ούτε αι μακραί συκοφαντικαί στήλαι μερικών εφημερίδων, δεν θέλουν με παρεκκλίνει ποτέ της πορείας, την οποίαν εχάραξα εις την ζωήν μου. Ας λέγουν και ας γράφουν ό,τι θέλουν. Θα έλθει όμως κάποτε καιρός, ότε οι άνθρωποι κρίνονται όχι σύμφωνα με όσα είπον ή έγραψαν περί των πράξεών των, αλλά κατ' αυτήν την μαρτυρίαν των πράξεών των. Υπ' αυτής της πίστεως, ως αξιώματος, δυναμούμενος έζησα μέσα εις τον κόσμον, με θεμέλιον αυτάς τας πνευματικάς αρχάς μέχρι τώρα, οπότε ευρίσκομαι εις την δύσιν της ζωής μου, και υπήρξα πάντοτε ευχαριστημένος διά τούτο. Μου είναι αδύνατον πλέον να αλλάξω τώρα. Θα συνεχίσω εκπληρών πάντοτε το χρέος μου, ουδόλως φροντίζων περί του εαυτού μου, και ας γίνει ό,τι γίνει... ».

Δολοφονείται 27 Σεπτεμβρίου 1831 πολύ πρώι μέσω από το ναό του Αγίου Σπυρίδωνος στο Ναύπλιο την ώρα που πήγαινε στη Θεία Λειτουργία. Ο Καποδίστριας υπήρξε συνεπής Χριστιανός σε όλη του τη ζωή. Η προσωπικότητα του σκιαγραφείται άριστα μέσα από τις κρίσεις των πολιτικών της επο-

χής.

«Επί επτά χρόνια η προσωπικότητα του Καποδίστρια εδέσποζε στην ευρωπαϊκή διπλωματία με μιά αληθινή φυσική και ηθική ομορφιά ... που αγωνιζόταν να φτιάξει έναν κόσμο που θα τον αποτελούσαν άνθρωποι τόσο τέλειοι όσο και αυτός...» (F. Huiller)

«Με την ομορφη ελληνική κατατομή, που θύμιζε αρχαίους θεούς, και την εικόνα μιας γνήσιας και υψηλής νοημοσύνης και ευφύΐας, με την προσηνή απλότητα των τρόπων της συμπεριφοράς του και την έμφυτη κομψότητα της ομιλίας του σε όλες τις γλώσσες, ο Καποδίστριας περιβαλλόταν από την εκτίμηση και τις εκδηλώσεις τιμής και από αυτούς ακόμη τους πολιτικούς του αντιπάλους» (Pictet de Rochemont)

«Έδω - στο Troppau - φθάνοντες σιγά-σιγά σε ορισμένες αποφάσεις. Δεν είναι αυτές που θα ήθελα. Με τον Καποδίστρια, δημος, είναι δύσκολο να πραγματοποιηθεί αυτό το καλό που θα ήθελα εγώ. Αν υπολογίσω τα ποσοστά της επιρροής του καθενός από τους δύο μας στις αποφάσεις που παίρνονται στα συνέδρια, το 85% της νίκης είναι δικό μου. Με το υπολειπόμενο όμως 15% ο Καποδίστριας κερδίζει τα πάντα... Αναγκάζει τον κόσμο να χάνει την ησυχία του... το γόητρό του... Ο Καποδίστριας δεν είναι κακός άνθρωπος... αλλά για μένα είναι επάνω από τη λογική... Έχει ένα μυαλό παραξένο, που ως τώρα δεν έχω ξαναδεί. Ζεί σε έναν κόσμο δικό του, που κάνει τις ψυχές μας καμιά φορά να βλέπουν άσχημους εφιάλτες... Και αυτός ο άνθρωπος κατέχει μιά τόσο υψηλή και υπεύθυνη θέση κοντά στον πανίσχυρο Τσάρο!... Τότε μονάχα θα μπορέσω να κοιμηθώ ήσυχα, όταν ο Καποδίστριας θα έχει θανατωθεί! Ενδώ χει, θα είναι πάντοτε επικίνδυνος. Όμως, για να ειπώ την αλήθεια, αυτός είναι ένας έντιμος και πολύ χρήσιμος άνθρωπος, ενώ εγώ; Ο μόνος αντίπαλος που δύσκολα ηττάται είναι ο απόλυτα έντιμος άνθρωπος, και τέτοιος είναι ο Καποδίστριας». (Μέττερνιχ)

Περιμένουμε τον Έλληνα εκείνο που θα ακολουθήσει το παραδειγμά του.

**Επιμέλεια
Μαρία Ψωμά**

Θαβώριος Λόγος

Α' κατασκηνωτική περίοδος 2021

B' κατασκηνωποκή περίοδος 2021

ΕΝΟΡΙΑ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Iούνιος - Ιούλιος 2021

Πάντα υπάρχει ένα μονοπάτι που μπορεί να μας οδηγήσει σε αυτό που αποζητούμε, που μπορεί να μας περιμένει! Ας μην ψάχνουμε στις μεγάλες λεωφόρους. Το μονοπάτι που οδηγεί τα βήματα μας στην ενορία μας, με αρκετές δράσεις και αυτό το δίμηνο!

Μια εβδομάδα μετά τον αγιασμό της πρωτομηνιάς, την Τρίτη 1 Ιουνίου, στις 7 Ιουνίου την Δευτέρα, πραγματοποιήθηκε όπως συνηθίζεται κάθε χρόνο, παράκληση για τους μαθητές – φοιτητές για να τους φωτίσει και τους δυναμώνει στον αγώνα που κάνουν.

Δύο μέρες μετά, 9 Ιουνίου, παρακολουθήσαμε την Ενάτη ώρα της Αποδόσεως της εορτής του Πάσχα όπου ακούσαμε τελευταία φορά για φέτος το «Χριστός Ανέστη».

Την επόμενη μέρα την Πέμπτη αυτής της εβδομάδας, συμπληρώθηκαν 40 μέρες από το Πάσχα και γιορτάσαμε την Ανάληψη του Κυρίου, το τέλος δηλαδή της επίγειας δράσης του Κυρίου.

Την ίδια μέρα Πέμπτη 10 προς Παρασκευή 11 Ιουνίου, τελέστηκε αγρυπνία προς τιμήν της Ιερής Εικόνας «Άξιον Ἐστιν». Πανηγυρικός Εσπερινός- Όρθρος και Θεία Λειτουργία με όλα τα προβλεπόμενα υγειονομικά μέτρα. Την άλλη μέρα, Παρασκευή 11 Ιουνίου, τελέστηκε Εσπερινός και το Μικρό Απόδειπνο με Χαιρετισμούς στην Παναγία «Άξιον Ἐστιν»! Στην εκκλησία μας φιλοξενείται πιστό αντίγραφο της σεβάσμιας, θαυματουργής εικόνας της Παναγίας του «Άξιον Ἐστιν», η οποία βρίσκεται ενθρονισμένη στον ιστορικό Ναό του Πρωτάτου, στο Άγιο Όρος. Ονομάζεται έτσι, γιατί μπροστά σε αυτήν την εικόνα πρωτοψάλθηκε από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ ο γνωστός ύμνος «Ἄξιον ἔστιν ως αληθώς μακαριζειν....». Αλήθεια πόσο

τυχεροί όσοι επισκέπτονται αυτό το ευλογημένο βουνό, την κιβωτό της Ορθοδοξίας, το Άγιον Όρος το οποίο είναι γεμάτο από θησαυρούς, είναι το περιβόλι και ο κήπος της Παναγίας, της μόνης γυναικός που έχει σε αυτό θέση! Η πάνσεπτος αυτή εικόνα αποτελεί καύχημα του Ναού μας, σκέπη και προστασία όλων! Το θαύμα αυτό της παράδοσης του ύμνου από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ σε μια αγγελοχάρακτη πλάκα, έγινε στη διάρκεια της βασιλείας του Κωσταντίνου και Βασιλείου των αυταδέλφων -Πορφυρογέννητων υιών του Ρωμανού, το έτος 982.

10 μέρες μετά την Ανάληψη και 50 μέρες από το Πάσχα είχαμε, στις 20 Ιουνίου, την Κυριακή της Πεντηκοστής. Το Σάββατο πριν, τελέστηκε επιμνημόσυνη δέηση υπέρ των κεκοιμημένων αδερφών μας, ενώ ανήμερα δύο Θείες Λειτουργίες και δυο Εσπερινοί Γονυκλισίας, για να μπορέσουν να συμμετέχουν όσο περισσότεροι πιστοί γίνονταν, σύμφωνα πάντα με τα μέτρα, λόγω του Covid-19. Η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος, η αρχή της Οικονομίας του Παράκλητου, θεωρείται η επίσημη ίδρυση της Εκκλησίας, που στηρίχθηκε και επεκτάθηκε πάνω στο αίμα των Μαρτύρων και των Αγίων μας. Εκκλησία είναι ότι ο Θεός είναι αποκαλύψη στον άνθρωπο και όχι « ανακάλυψη » του ανθρώπου.

Από τις 28 Ιουνίου όμως και για 25 μέρες, η καρδιά της Εκκλησίας μας χτυπούσε στην πανέμορφη ενοριακή μας κατασκήνωση, «Το Θαβώρ». Πραγματοποιήθηκαν η πρώτη και δεύτερη κατασκηνωτική περίοδος για 10η συνεχόμενη χρονιά. Μια κατασκήνωση με καθαρά εκκλησιαστικό φρόνημα και πνεύμα ελευθεροφροσύνης. Και φέτος, λόγω των ειδικών συνθηκών του κορονοϊού η καθαριότητα και η απο-

λύμανση όλων των χώρων ήταν ακόμη πιο προσεκτική και επιβεβλημένη. Τηρήθηκαν όλοι οι κανόνες υγιεινής, σύμφωνα με τις κρατικές προδιαγραφές ενώ οι κατασκηνωτές μπορούσαν να συμμετέχουν εφόσον είχαν αρνητικό μοριακό τεστ και επισκέψεις ξένων δεν επιτρέπονταν. Η φετινή χρονιά στην κατασκήνωση, ήταν επετειακή. 10 χρόνια «το Θαβώρ». Από το 2012 όταν η μεγάλη επιθυμία για κάτι δημιουργικό οδήγησε τα βήματα μας, στην πρώτη κατασκήνωση στις κατασκηνωτικές εγκαταστάσεις της Μητρόπολης Σιδηροκάστρου, ξεκίνησε το ταξίδι που έμελλε να διαρκέσει μέχρι τώρα, 10 ολόκληρα χρόνια και ελπίζουμε για πολλά ακόμα! Ένας χώρος που συντελεί στην καλλιέργεια της ψυχής, στην σφυρηλάτηση του χαρακτήρα μικρών και μεγάλων. Ένας χώρος χαράς, ξεγνοιασιάς, προσμονής, μακριά από το θόρυβο της πόλης. Όλοι μεταμορφώνονται στο Θαβώρ, μέσα σε ένα οικογενειακό πνεύμα αγάπης, φροντίδας, ζεστασιάς αλλά και πολύ τρέλας. Ο ένας για τους άλλους και όλοι για τον έναν. Από το 2018 μετακομίσαμε στη δικιά μας κατασκήνωση. Μέσα σ'ένα καταπράσινο χώρο που διαρκώς ομορφαίνει! Βαθιά συγκίνηση και πολλά και δυνατά συναισθήματα μας διακατέχουν όλους! Αποκτήσαμε τη δική μας στέγη, όχι αβίαστα. Με πολύ κόπο και με τη χάρη του Θεού. Φέτος ήταν ο τέταρτος χρόνος εκεί. Στόχος το διαυγές δημιουργικό πνεύμα, η αρετή, η ευγενής άμιλλα κι αλληλεγγύη, μέσα σε ένα αρμονικό υγιές σώμα. Η ανάπτυξη της αυτοεκτίμησης και της προσωπικότητας των παιδιών αλλά κι ο αλληλοσεβασμός, η ομαδικότητα, η συνεργασία, η φιλία. Κι όλα αυτά αβίαστα μέσα από το παιχνίδι και τους κανόνες της κατασκήνωσης. Οι μέρες κύλησαν γεμάτες και οι 10 μέρες φάνταζαν 100. Η αίσθηση της πληρότητας, της χαράς και της αισιοδοξίας κυριαρχούσαν καθημερινά. Ψυχές πλημμυρισμένες από

φως!! 2012 – 2021. 10 χρόνια συνοδοιπορίας με προβληματισμούς, κοινές ανησυχίες, ενδιαφέροντα και αγάπες. Ένα μεγάλο δώρο του Θεού μας. Ας δούμε με δίψα βαθιά στον ουρανό. Γιατί τα πάντα είναι δώρα Εκείνου που μας αγαπάει απροϋπόθετα και θυσιαστικά και βρίσκει τρόπο να μας μαζεύει κοντά Του. Στο Θαβώρ, σκαρφαλωμένο στην πλαγιά του όρους Μπέλλες, όλα φαίνονται υπερβολικά ευκρινώς. Τα καταπράσινα πυκνά δέντρα όταν τα χτυπάει ο ήλιος, ο γαλανός ουρανός τη μέρα, τα αστέρια τις νύχτες.... Με τη χάρη του Θεού λοιπόν ολοκληρώθηκε και φέρτος η κατασκηνωτική περίοδος της 10ης κατασκηνωτικής χρονιάς στο Θαβώρ. Και έφυγαν οι μέρες, κύλησε η ζωή κι έμεινε μόνο η μυρωδιά από το άγγιγμα τους να μας ακολουθεί και μια νοσταλγία που μας πλήγωσε γλυκά! Χρόνια πολλά Θαβώρ, με την ευχή να ανταμώνουμε κάθε χρόνο!!

Στις 27 Ιουλίου, εορτάστηκε με ιδιαίτερη λαμπρότητα και με την παρουσία πλήθους πιστών, η μνήμη του Αγίου ένδοξου, Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος του Ιαματικού και Ανάργυρου, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Παντελεήμονος του Ιπποκράτειου νοσοκομείου, παρεκκλησίου της ενορίας μας. Την παραμονή το απόγευμα, τελέστηκε Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός με αρτοκλασία και λιτανεία των Ιερών Λειψάνων και της εικόνας του Αγίου. Ανήμερα της εορτής, Ο Όρθρος και το Πανηγυρικό Πολυερατικό Συλλείτουργο, προεξάρχοντος του πανοσιολογιωτάτου πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως μας Αρχ/του Ιακώβου Αθανασίου, ενώ το απόγευμα της ίδιας μέρας τελέστηκε το μυστήριο του Ιερού Ευχελαίου εις ίασιν ψυχής και σώματος. Ας είναι προστάτης και βοηθός μας ο Άγιος και να μεσιτεύει για όλους μας στο Θεό!

Επιμέλεια:
Δομνίκη Νικολοπούλου

ΜΕ ΜΙΑ ΒΑΛΙΤΣΑ ΣΤΟ ΧΕΡΙ...

ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ

Αν θέλει κανείς να γνωρίσει το πιο γοητευτικό πρόσωπο της καταλανικής πρωτεύουσας , αυτό που έχει να κάνει είναι να την γνωρίσει όπως πραγματικά είναι , όπως τη ζουν οι κάτοικοί της - παραδοσιακά μαγαζιά με τάπας, υπαίθριες αγορές , καταλανικοί χοροί.

Δύο λέξεις χαρακτηρίζουν την ταυτότητα της ισπανικής αυτής πόλης – γαστρονομία και αρχιτεκτονική. Ως προς την πρώτη, τα τάπας, αυτές οι μικρές μπουκίτσες μοναδικής έμπνευσης, αποτελούν πυλώνα της γαστρονομικής κουλτούρας της Βαρκελώνης και είναι η καταλληλότερη επιλογή αν θέλετε να ταυμήσετε κάτι στα γρήγορα. Η γκάμα των επιλογών, όπως και σε όλη την καταλανική κουζίνα, είναι εντυπωσιακή, από τον παραδοσιακό καταλανικό τρόπο σερβιρίσματος θαλασσινών από μεταλλικά κουτιά ως τους καταπληκτικούς συνδυασμούς , αποτέλεσμα εργαστηριακών πειραματισμών. Τα τάπας είναι έτοιμα και σας περιμένουν.

Σε ό. τι αφορά την αρχιτεκτονική, λίγες πόλεις καθορίζονται τόσο βαθιά από αυτήν καθώς στην Βαρκελώνη η πολυδιάστατη ιστορία της ξεκινά με γοτθικό μεγαλείο και συνεχίζει με πνεύμα μοντέρνας καινοτομίας, προσθέτοντας ένταση στο εκπληκτικό αυτό αστικό τοπίο.

Το μεγαλύτερο τουριστικό αξιοθέατο της Ισπανίας, η Sagrada Familia του ανυπέρβλητου αρχιτέκτονα Αντόνι Γκαουντί, είναι ένα μοναδικό έργο αρχιτεκτονικής, υπό κατασκευή πάνω από έναν αιώνα. Ο γιγαντιαίος αυτός ναός όταν ολοκληρωθεί θα χωράει πάνω από 13.000 επισκέπτες. Από τις πιο αγαπημένες δημιουργίες του Γκαουντί είναι και το πάρκο Guell, ένα δημόσιο πάρκο φαντασίας σε μια πλαγιά βόρεια του κέντρου, που προορίζόταν να γίνει περιφραγμένος παλιδότοπος για γόνους πλουσίων οικογενειών. Τελικά μοιάζει περισσότερο με ένα σχεδόν ψεύτικο χώρο πρασίνου, με αλλοπαραμένες κατασκευές που εντυπωσιάζουν με τα ψηφιδωτά κεραμικά τους.

Όσοι επισκέπτονται βέβαια τη Βαρκελώνη περνούν από τη Rambla,έναν από τους πιο διάσημους δρόμους του κόσμου, αναγκαία εμπειρία από μόνη της. Σε αυτή τη λωρίδα μήκους 1,25 χλμ θα συναντήσει κανείς πάγκους με φαγητό και λουλούδια, καλλιτέχνες του δρόμου, επιβλητικά δημόσια κτίρια, πορτοφολάδες και περαστικούς από όλα τα μήκη και πλάτη της γης. Κάπου εκεί ξεπροβάλλει και η περίφημη αγορά Mercat de la boqueria. Σεφ, νοικοκυρές, υπάλληλοι γραφείου και τουρίστες σουλατσάρουν ανάμεσα στη φαινομενικά ατελείωτη πανδαισία προϊόντων. Ανακαλύψτε γυαλιστερά φρούτα και λαχανικά, πάγκους με ολόφρεσκα ψάρια, καπνιστά κρέατα, πυραμίδες από μυρωδάτα τυριά, βαρέλια γεμάτα ελιές και μαριναρισμένες πιπεριές, μαζί με σοκολατένιες τρούφες και άλλα γλυκά.Χαθείτε λοιπόν μέσα στην αγορά, το σημείο εκκίνησης πολλών αξιομνημόνευτων γευμάτων κι ένα ευχάριστο βουητό που δε θα συναντήσετε πουθενά αλλού. Κάπως έτσι λοιπόν στη Rambla χτυπά η καρδιά της πόλης, καθώς ένα αδιάκοπο κύμα ανθρώπων βολτάρει προς τη Μεσόγειο.

Το παραλιακό μέτωπο της Βαρκελώνης είναι ένα συναρπαστικό κομμάτι της πόλης. Οι παραλίες απλώνονται προς τον βορρά αλλά οι πλακόστρωτοι δρόμοι της Barceloneta, μιας συνοικίας ψαράδων του 18^ο αιώνα, περιμένουν να τους περπατήσετε και να γευτείτε στα εστιατόριά της τα καλύτερα θαλασσινά.

Την θέα της θάλασσας, ωστόσο, μπορεί να θαυμάσει κανείς και από τον όμορφο λόφο του Montjuic, με τους κατάφυτους κήπους, τα υπέροχα μουσεία και τοποθεσίες που πρωταγωνίστησαν στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1992.

Η Βαρκελώνη ίσως είναι η πιο απίθανη πόλη στον κόσμο. Γνωρίζει από στιλ, είναι πάντα στη μόδα και η καθημερινή σύγκρουση πρωτοπορίας και παράδοσης γεννά θεαματικά αποτελέσματα.

Επιμέλεια
Φωτεινή Γιαννοπούλου

«Είπε γέρων...»

Είναι συγκινητικά όσα διαβάζουμε για το μακάριο τέλος των Αγίων Ψυχών, που σαν φωτεινά μετέωρα πέρασαν από τον γήινο κόσμο, για ν' αφήσουν σ' αυτόν την λάμψη τους είναι τους και να πέσουν ύστερα ορμητικά στην απεραντοσύνη της αιωνιότητος.

Όταν έμαθαν οι πολυάριθμοι ασκητές, στο βουνό του Μεγάλου Αντωνίου, πως ο Αββᾶς Σισώης ήταν στα τελευταία του, μαζεύτηκαν στην καλύβα του να πάρουν την ευχή του. Η εκπίμηση τους γι' αυτόν δεν είχε όρια. Τον έλεγαν «διαμάντη της Ερήμου» και πολύ δίκαια, Όλη του η μακρόχρονη ζωή ήταν ένας αγώνας για την αγιότητα και τώρα στον θάνατό του έλαμψε σ' όλη της την πληρότητα.

Στην σεβασματική μορφή του είχε χαραχθεί μια έκφραση ήρεμης ευτυχίας. Όταν ένιωσε γύρω του τους συνασκητές του, τους αδελφούς του, τους συντρόφους του στον «καλόν αγώνα», που τώρα αυτός νικητής άγγιζε στο τέρμα του, τα χείλη του αρχοσάλεψαν, κάπι θέλησε να πει. Εκείνοι, Γέροντες και νεώτεροι, σεβασμοί Πατέρες κι αρχάριοι υποτακτικοί, όλοι τους δάκρυσμένοι από βαδιά συγκίνηση, στέκονταν μέρι ευλάβεια μπροστά σ' αυτή την μυσταγωγία. Απόλυτη σιγή είχε απλωθεί γύρω. Περίμεναν ν' ακούσουν τα τελευταία λόγια ενός μεγάλου Αγίου, να τα φυλάξουν σαν παρακαταδήκη ιερή. Μα εκείνος είχε μεταρριθμεί, δεν έβλεπε παρά μόνο τα ουράνια.

-Έρχεται ο Αββᾶς μου, τον άκουσαν να φιλορίζει.

Ρίγος πέρασε από τα λιπόσαρκα σώματα των Ασκητών. Είδαν για μια σπηλή, με τα μάτια της ψυχής τους, την μεγάλη μορφή του «Καθηγητού των Μοναστών», τον Όσιο Αντώνιο ν' απλώνει το ευλογημένο χέρι του, για να πάρει κοντά του τον πιο εκλεκτό από

τους μαθητές του, εκείνον που αντέγραψε και πις πιο μικρές λεπτομέρειες της παραδόξης ζωής του.

-Να ο χορός των Αποστόλων και των Προφητών!

Το πρόσωπο του εποικιδωτάτου έλαμψε από φως ουράνιο, καθώς σιγούριζε αυτά τα λόγια. Τα χείλη του αρχοσάλευναν ακόμη, λες και κουβέντιαζε μέσα στον μόνο εκείνος έβλεπε.

-Με ποιόν συνομιλείς, Πάτερ; ρώτησαν οι γεροντότεροι από τους συνασκητές του.

-Οι Άγιοι Αγγελοί θέλουν να με πάρουν, και τους παρακαλώ να με αφήσουν ακόμη να μετανοήσω, είπε με κόπο και δύο δάκρυα κύλισαν πίσω από τα περιμένα βλέφαρά του.

-Δεν έχεις πα ανάγκη από μετάνοια, μακάριε Σισώη. Σύ μετανοούσες σ' όλη σου την ζωή, του αποκρίθηκαν οι Πατέρες θαυμάζοντας την ταπεινοφροσύνη του.

-Δεν ξέρω, αδελφοί μου, αν έχω βάλει ακόμη αρχή. Καθώς έλεγε αυτά, αστραψε ξαφνικά το πρόσωπό του, λες κι έβλεπε τον ίδιο τον ήλιο. Οι γύρω έμειναν εκστατικοί από θαυμασμό μαζί και φόβο.

-Ο Κύριος μου και ο Θεός μου! Δοξα Σοι!

Ήταν τα τελευταία του λόγια. Μ' αυτά πέταξε η ψυχή του στα ουράνια. Είχε δει τον Ιησού, που λάτρευε από τα βάθη της καρδιάς του. Κανένας δεν μπορούσε να πει, μα όλα το βεβαίωναν. Το παραδόξο φως που έβλεπαν στην μορφή του, η υπερκοσμια γαλήνη που είχε χαθεί στην ταπεινή καλύβα, η αρρητη ευωδία, όλα μαρτυρούσαν την επίσκεψη του Ουράνιου Βασιλέως στον εκλεκτό φίλο Του.

Επιμέλεια
Λαφάρα Δήμητρα

Λέξεις και φράσεις παροιμιώδεις

ΜΑΣ ΑΛΛΑΞΑΝ ΤΑ ΦΩΤΑ

Μια παράξενη συνήθεια στην Αγγλία ήταν να κατραμώνουν τους λαθρέμπορους. Τους κρεμούσαν στις ακτές της θάλασσας, τους άλειβαν με πίσσα και τους άφηναν εκεί να αιωρούνται βδομάδες, μήνες και χρόνια, καμιά φορά.

Έβαζαν δε τις κρεμάλες σε απόσταση πάνω στους βράχους της παραλίας. Αυτή η απάνθρωπη συνήθειο κράτησε ως τα τελευταία, σχεδόν, χρόνια. Στα 1822, έβλεπε κανείς στον πύργο του Δούβρου τρεις τέτοιους κρεμασμένους. Η Αγγλία έκανε τα ίδια με τους κλέφτες, τους εμπρηστές και τους δολοφόνους.

Ο Τζον Πέιντερ, που έβαλε φωτιά στα ναυτομάγαζα του Πόρτσμουθ, κρεμάστηκε και κατραμώθηκε στα 1776. Ο αβάς Κόγερ τον ξαναείδε στα 1777. Ο Πέιντερ ήταν αλυσοδεμένος και κρεμασμένος πάνω από τα ερείπια που είχε προξενήσει ο ίδιος, τον φρεσκοπίσσωναν δε από καιρό σε καιρό, για να διατηρείται. Τέλος, τον αντικατέστησαν ύστερα από τέσσερα χρόνια.

Με τον ίδιο τρόπο οι Βυζαντινοί τιμωρούσαν πολλούς εγκληματίες, που έκαναν, όμως και χρέη φαναριών! Τους έβαζαν, δηλαδή, φωτιά στα πόδια και τους άφηναν να καίγονται σαν λαμπάδες.

Και φαίνεται πως οι δολοφόνοι ήταν πολλοί την εποχή εκείνη, αφού για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα φώτιζαν τον Κεράτιο κόλπο. Αργότερα, όμως, τους αντικατέστησαν με αληθινούς πυρσούς. Αυτοί ωστόσο, που ήθελαν να καίγονται οι εγκληματίες, έλεγαν δυσαρεστημένοι: «Μας άλλαξαν τα φώτα»

Απ' το ντιπ καλή είναι και η Χρύσω τ' Χαμπίπ'

Ένας άνδρας δεν μπορούσε να παντρευτεί στην περιοχή του. Λόγω της εξωτερικής του εμφάνισης δεν τον έπαιρνε καμία. Σε ένα μακρινό χωριό βρέθηκε μια γυναίκα που συμφωνούσε να τον παντρευτεί. Ήταν όμως λίγο μεγάλη στην ηλικία. Το όνομά της Χρυσούλα (Χρύσω) Χαμπίπη.

Ο αδελφός του γαμπρού δίσταζε λόγω της ηλικίας της μέλλουσας νύφης. Εκείνος όμως το είχε πάρει απόφαση: «Δε βαριέσαι. Απ' το ντιπ καλή είναι κι η Χρύσω τ' Χαμπίπ!»

Δε μύρισα τα νύχια μου.

Στην αρχαία Ελλάδα πριν αθλητές μπουν στο στίβο, πολλοί από τους θεατές έβαζαν μεγάλα στοιχήματα, για τον νικητή, όπως γίνεται σε πολλές περιπτώσεις και σήμερα. Πολλοί ακόμη πήγαιναν στα διάφορα μαντεία, για να μάθουν το νικητή. Οι «μάντισσες», «βουτούσαν» τότε τα νύχια τους σε ένα υγρό, από δαφνέλαιο, ύστερα τα έβαζαν κοντά στη μύτη τους κι έπεφταν σε ένα είδος καταληψίας. Τότε ακριβώς έλεγαν και το όνομα του νικητή. Από το περίεργο αυτό γεγονός έμεινε ως τα χρόνια μας η φράση: «δε μύρισα τα νύχια μου», που τη λέμε συνήθως, όταν μας ρωτούν για κάποιο γνωστό συμβάν, το οποίο εμείς δεν έχουμε μάθει.

Ες αύριον τα σπουδαία.

Αυτή η παροιμιακή φράση είναι του Πλουτάρχου, από το βίο του Πλουτάρχου που αναφέρεται στον Πελοπίδα. Ανήκει στον Θηβαϊό στρατηγό Αρχία, φίλο των Σπαρτιατών, όταν σε ένα συμπόσιο κάποιος του πήγε ένα γράμμα, που περιέχει την πληροφορία ότι κινδύνευε από τους δημοκρατικούς και τον Πελοπίδα που είχε επιστρέψει στη Θήβα από την Αθήνα κρυφά. Βρισκόμαστε στο 379 π.Χ. Ο Αρχίας, πάνω στο γλέντι και μέσα στη χαρά του, πάνω στη μέθη της δύναμής του και της εξουσίας, αμέλησε να το ανοίξει. Αντί να ανοίξει την επιστολή και να τη διαβάσει, την έβαλε στην άκρη λέγοντας «εις αύριον τα σπουδαία», δηλαδή αύριο 8α διαβάσω τα σημαντικά πράγματα που περιέχει αυτή η επιστολή. Αυτό ήταν και το λάθος του. Σε λίγο δολοφονήθηκε και αυτός και οι φίλοι του.

Επιμέλεια:
Γεράσιμος Κατζός

Με αλεύρι και μεράκι!

ΤΑΓΩΤΟ ΧΩΡΙΣ ΖΑΧΑΡΗ

ΥΛΙΚΑ:

- 3 ώριμες μπανάνες
- 90 γρ. γιαούρτι
- 40 γρ. κακάο
- 2-3 κ.σ. μέλι

ΕΚΤΕΛΕΣΗ:

Βάζουμε όλα τα υλικά στο μπλέντερ και τα αλέθουμε μέχρι να γίνει ένα ομοιογενές μείγμα. Προσέχουμε να μην έχουν απομείνει κομματάκια. Βάζουμε σε θήκες παγωτού και τοποθετούμε στην κατάψυξη μέχρι να παγώσουν καλά.

TIP: Αν δεν βάλουμε το μείγμα στην κατάψυξη να παγώσει, έχουμε μια ωραία κρέμα έτοιμη να καταναλωθεί!

Επιμέλεια
Εναγγελία Κατραφίδου

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Δελφών και Μιαούλη, τηλ. 2310 828989

www.inmetamorfoseos.gr

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

ΔΩΣΕ ΑΙΜΑ

ΚΑΙ

ΣΩΣΕ ΜΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΟΚΤΟΒΡΙΟΥ 2021

Στο χώρο του Ιερού μας Ναού

8:30 -13:00

Πληροφορίες

6972056408

